

VII Sobota Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 21,20-25): Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczyt spoczywał na Jego piersi i powiedział: «Panie, kto jest ten, który Cię zdradzi?» Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do Jezusa: «Panie, a co z tym będzie?» Odpowiedział mu Jezus: «Jeżeli chcesz, aby pozostał, a przyjdź, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną!» Rozeszał się wśród braci wieści, że uczeń ów nie umrze. Ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: «Jeżeli Ja chcesz, aby pozostał a przyjdź, co tobie do tego?».

Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisał, to sędzi, że cały świat nie pomógłby księgom, które by trzeba napisać.

«On je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.»

Rev. D. Fidel CATALÁN i Catalán
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj czytamy zakończenie Ewangelii wg. św. Jana. Właściwie odnosimy się do zakończenia dodatku, który wspólnota jánowa dodała do tekstu oryginalnego. W tym przypadku jest to fragment rzeczywiście znaczący. Zmartwychwstały Pan ukazuje się uczniom i przywraca im chęć podążania za nim, zwłaszcza w Piotrze. Kolejny akt to ten, który dziś odcytujemy w liturgii.

Postać umiłowanego ucznia jest centralną w tym fragmencie, a nawet w całej Ewangelii jánowej. Może odnosi się do konkretnej osoby – samego Jana – ale tak może być figurą, która uosabia każdego ucznia umiłowanego przez Mistrza. Jakie by nie było znaczenie, ów tekst pomaga w znalezieniu elementu ciągłości

do?wiadczenia Aposto?ów. Zmartwychwsta?y Pan zapewnia o swojej obecno?ci w tych, którzy pragn? by? Jego na?ladowcami.

«Je?eli chc?, aby pozosta?, a? przyjd?» (J 21,22) mo?e wskazywa? bardziej na t? ci?g?o??, ni? na nast?pstwo chronologiczne, w konkretnym miejscu i czasie.

Umi?owane ucze? przemienia si? w ?wiadka tego wszystkiego w takiej mierze w jakiej jest ?wiadom, ?e Pan pozostaje z nim w ka?dej sytuacji. To jest powodem, dla którego mo?e da? ?wiadectwo, a s?owa jego jest prawdziwe, poniewa? komentuje swym piórem ci?g?e do?wiadczenie tych, którzy prze?ywaj? swoj? misj? po?rodku ?wiata, do?wiadczaj?c obecno?ci Jezusa Chrystusa. Ka?dy z nas mo?e by? umi?owanym uczniem na miar? tego w jakim stopniu pozwalamy si? prowadzi? Duchowi ?wi?temu, który pomaga nam odkry? t? obecno??.

Ten tekst przygotowuje nas do jutrzejszej celebracji Niedzieli Zes?ania Ducha ?wi?tego, Daru Ducha: «I Paraklet zst?pi? z nieba: opiekun i u?wi?ciciel Ko?cio?a, zarz?dca dusz, sternik ton?cym, latarnia b??dz?cym, s?dzia walcz?cym i ten, który koronuje zwyci?zców» (?w. Cyryl Jerozolimski).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Drodzy bracia, tamte dni, które up?yn??y mi?dzy zmartwychwstaniem Pana i Jego wniebowst?pieniem nie zosta?y stracone bezowocnie, lecz potwierdzi?y si? w tym czasie wielkie sakramenty i objawi?y si? wielkie tajemnice» (?wi?ty Leon Wielki)

•

«Tak?e dzisiaj na?ladowanie Chrystusa jest trudne; oznacza nauczanie si? patrzenia jak Jezus, osobiste Jego poznanie, s?uchanie S?owa i odnajdywanie Go w sakramentach; to znaczy nauczy? si? dostosowania w?asnej woli do Jego woli» (Benedykt XVI)

•

«Ucze? Chrystusa powinien nie tylko zachowywa? wiar? i ?y? ni?, ale tak?e wyznawa? j?, odwa?nie ?wiadczy? o niej i szerzy? j?: "Wszyscy... winni by? gotowi wyznawa? Chrystusa wobec ludzi i i?? za Nim drog? krzy?a w?ród prze?ladowa?, których Ko?cio?owi nigdy nie brakuje". (Sobór Watyka?ski II)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1816)